कृतमिति सर्व्वेषामेका पुरोरुगेका पुरोऽनुवाक्यैकः प्रैष एका याज्योपयामगृहीतोऽस्याश्विनं तेजोऽश्विभ्यां त्वा जुष्टं गृह्णामीति गृहीत्वा पवित्रेण परिमृज्यैष ते योनिस्तेजसे त्वेति सादयत्युपयामगृहीतोऽसि सारस्वतं वीर्य्यं सरस्वत्यै त्वा जुष्टं गृह्णामीति गृहीत्वा पवित्रेण परिमृज्यैष ते योनिरानन्दाय त्वेति सादयत्युपयामगृहीतोऽस्यैन्द्रं बलमिन्द्राय त्वा सुत्राम्णे जुष्टं गृह्णामीति गृहीत्वा पवित्रेण परिमृज्यैष ते योनिर्महसे त्वेति सादयतीति। तत्र पुरोरुचमाह। "ननाहि वां देवहितꣳ सदः कृतम्। मा सꣳसृक्षाथां परमे व्योमन्। सुरा त्वमसि शुष्मिणी सोम एषः। मा मा हिꣳसोः स्वां योनिमाविशन्" [४] इति। हे सुरे हे सोम वां युवयोः नाना पृथग्भूतं सदः स्थानं देवेभ्यो हितं कृतं सम्पादितम्, तस्मात्तौ युवां मा संसृक्षाथां परमे व्योमन् उत्कृष्टे मदीयरक्षणे निमित्तभूते सति परस्परसंसृष्टौ माभूतम्। हे गृह्यमाणद्रव्यविशेष त्वं शुष्मिणि बलवति सुरासि। एष तु सोमः शान्तात्मा ततश्च युवयोः संसर्गो न युज्यते। हे सोम स्वां योनिं मृदूदररूपं स्वस्थानमाविशन्। मां सोमस्य पातारं मा हिंसीः॥

अथ ग्रहणमन्त्रानाह। "उपयामगृहीतोऽस्याश्विनं तेजः। सारस्वतं वीर्य्यम्। ऐन्द्रं बलम्" इति। हे द्रव्यविशेष त्वदीयरक्षणे निमित्तभूते सति परस्परसंसृष्टौ माभूतं, हे गृह्यमाणद्रव्य उपयामेन गृहीतोऽसि। तदिदं तव स्वरूपम् अश्विसम्बन्धि तेजः अतोऽश्विभ्यां त्वा जुष्टं गृह्णामीति शेषः। एवं